

Delajo vsak četrtek in
vaja s poštno vred ali
v Mariboru s pošiljanjem
na dom za celo leto 52 din.,
pol leta 16 din., četrt leta
8 din. Izven Jugoslavije
56 din. Naročnina se pošlje
z upravištvu „Sloven-
ski Gospodar“ v Ma-
riboru, Koroška cesta 5.
E se dopolnjuje do od-
pisa. Naročnina se pla-
čuje v naprej.
Telefon interurban št. 115.

Posamezna številka stane 1-50 din.

Poštnina plačana v gotovini.

Uredništvo je v Mariboru
Koroška cesta št. 5. Roko-
pisi se ne vračajo. Upravi-
ništvo sprejema naročila,
inzerate in reklamacije.
Cene inzeratov po dogo-
voru. Za večkratne oglase
primeren popust. Nezapri-
te reklamacije so poštne
proste.
Čekovni račun pošilja
uradno Ljubljana št. 10.608.
Telefon interurban št. 125.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

46. številka. MARIBOR, dne 18. novembra 1924.

58. letnik.

Ljudstvo sodi in — voli.

V petek, 7. novembra, sta v Beogradu izšla dva zna-
menita proglasa. Prvega so izdali poslanci Slovenske
ljudske stranke, drugega pa tiste stranke, ki so združene
v širjem bloku, in to so Davidovičeva demokratska
stranka, Slovenska ljudska stranka, bosanska musli-
manska stranka in Radičeva stranka. Mi v naslednjem
objavimo oba proglasa.

SLOVENSKEMU NARODU!

Korakali smo po potu do samostojne Slove-
nije, do popolne ravnopravnosti in poštene upra-
ve. Toda odstopiti smo morali od tega pota, če-
prav smo imeli z enakomislečimi Srbi in Hrvati v
narodni skupščini večino, ter prepustiti usodo na-
ših narodov trem zlim duhovom: Pašiču, Pribiče-
viču in Žerjavu.

Na ta način je zopet odprta pot nasilju in
brezmejni korupciji. Svoboda, pravica in pošte-
nost je jim morajo umakniti.

Stranke, katerim je sedaj izročena vlada,
nimajo niti večine med ljudstvom. Da bi si to ve-
čino pridobile, bodo pozvani narodi na volitve.
Vsa nasilna sredstva bodo uporabljali, da dosežejo
svoj cilj ter za daljšo dobo zapro usta narodom,
ki si žele miru, reda in sporazuma.

Niti trenutek ne dvomimo, da slovenski narod
svojih političnih idealov tudi ob teh volitvah ne bo
zapustil. Slovenska individualnost, najširša svo-
boda in vsestranska poštenost stoje v vrsti slo-
venskih idealov med prvimi. Vsi ti ideali se dajo
doseči z revizijo ustave in z zakonom.

Eno pa bo treba za predstoječe volitve pred
vsem poudariti: Spoštovanje ljudske volje se mora
jasno v ustavi zajamčiti! Tudi v tej smeri se mora
ustava jasno in temeljito spremeniti! Ljudska
volja mora biti prvi suveren v vsaki državi!

Svobode pri volitvah ne bo veliko. Ljudstvo
bodo hoteli prisiliti, da s pasjo ponižnostjo po-
ljublja njihovo šibo in odobrava njihovo korupcijo
ter nepoštenost. Slovenski narod se sili ne bo uklo-
nil, nikdar, nikdar!

Živela Slovenija! Živela svoboda! Živela po-
štenost. Za njo v volilni boj!

Dr. Anton Korošec s. r. Bedjanič Andrej s. r.
Brodar Janez s. r. Falež Štefan s. r. Gostinčar Jo-
žef s. r. Dr. Hohnjec Josip s. r. Klekl Josip s. r.
Krajnc Davorin s. r. Kremžar Franc s. r. Kugovnik
Jurij s. r. Dr. Kulovec Franc s. r. Nemanič Jo-
žef s. r. Pušenjak Vladimir s. r. Stanovnik Iv. s. r.
Strcin Ivan s. r. Sušnik Anton s. r. Šiftar Geza s. r.
Škulj Karel s. r. Vesenjak Ivan s. r. Vrečko Ja-
kob s. r. Žebot Franc s. r.

PROGLAS ŠIRŠEGA BLOKA.

Prijateljem narodnega sporazuma!

Vlada narodnega sporazuma, ki je preganja-
la korupcijo in pospeševala poštenost, vlada za-
konitosti in reda, ki je razpolagala v narodni skup-
ščini z ogromno večino, je bila na neparala-
mentaren način primorana dati ostavko.

Stranki narodne mržnje, stranki korupcije,
nasilja in nezakonitosti predstavljata v narodni
skupščini manjšino. Da bi se dokopali do večine,
mora ljudstvo zopet na volitve. V ta namen so že
začeli organizirati in oboroževati svoje pristaše.

Stranke narodnega sporazuma se obračajo
vedrega čela na ljudstvo, ne boječe se njegove sode-
be. Prepričane so, da bo ljudstvo samo vanje ime-
lo zaupanje, da bodo branile z večjo odločnostjo
parlamentarizem, čuvale suverenost ljudske volje,
iz katere prihajajo vsa ustavna prava, in pre-
prečevale vmešavanje neodgovornih činiteljev v
svobodnem odločevanju narodov.

Stranke narodnega sporazuma izjavljajo z
obžalovanjem, da jim je sedaj vsled sile otežko-
čeno nadaljevati uspešno borbo proti korupciji ter
je za sedaj onemogočeno najdene krivce postaviti
tako pred sodišče. Korupcija je poklicana na vlad-
do, da izvede volitve in z nasiljem prisili ljudstvo,
da bi odobrilo nadaljno izkoriščanje in pljačkanje,
ki se vrši nad njim.

Stranke narodnega sporazuma prepuščajo z
mirnim srcem ljudstvu, da izvoli ali poštenost ali
korupcijo, bratski sporazum ali medsebojno

mržnjo in borbo, ustavnost in parlamentarizem ali
pa absolutizem in nasilje.

Beograd, dne 7. novembra 1924.

Ljuba M. Davidovič s. r. Dr. Anton Korošec
s. r. Dr. M. Spaho s. r. Dr. V. Maček s. r. Nastas
Petrovič s. r.

Besede, s katerimi se poslanci Slovenske ljudske
stranke obračajo do slovenskega ljudstva, so kratke, pa
jedrnate, krepke in resnobne. Iz njih zveni ostra ob-
tožba tistih, ki so v naši državi stopili na tilnik demo-
kratičnemu parlamentarizmu in ljudski svobodi. Stran-
ke, ki so tvorile Davidovičev vladu, so utrle pot istin-
skemu sporazumu med Srbi, Hrvati in Slovenci. Ta pot
vodi do samostojne Slovenije, do popolne enakoprav-
nosti slovenskega naroda s srbskim in hrvatskim ter do
poštene uprave v celi državi. Na tej poti so korakali:
Davidovičevi srbski demokratje, Slovenci, Hrvati in bo-
sanski muslimani, torej velika večina narodne skupšči-
ne. Toda velesrbski centralisti so uporabili vsa sredstva
rovarstva, kovarstva in brezvestnega hujškanja ter ta-
ko dosegli, da je Davidovičeva vlada morala podati
ostavko, na vladu pa je prišla parlamentarna manjšina
pod vodstvom treh zlih duhov naše države: Pašiča, Pri-
bičevića in Žerjava.

S tem je boj proti korupciji v naši državi zaenkrat
končan. Tisti, ki so ropali imetje države in državljanov,
tisti, ki so obogatili na nepošten način od ljudskih
žuljev, tisti, ki so že trepetali pred novim zakonom o po-
bijanju korupcije ter pred sodnijo, kamor spadajo kot
zločinci, tisti sedaj zopet ponosno in pohlepno dvigajo
glave. Borbe zoper korupcijo ne bo več, ker je korupcija
došla na vladu. Zopet je odprta pot korupciji in na-
silju; svoboda, pravica in poštenost pa se morajo umak-
niti.

Ker nova vlada korupcije in nasilstva nima v par-
lamentu večine, pridejo nove volitve. Ljudstvo bo po-
zvano, da s svojimi glasovi odloči o bodoči vladi, pa
tudi o svoji lastni usodi. Naj se ljudstvo zaveda izredne
važnosti teh volitev!

Pri volitvah v Sloveniji bo šlo za to, da se ljudstvo
po svoji večini izjavi o tem, ali je zadovoljno s centra-
lizmom, ki zanika in zatira slovensko individualnost,
ali pa nujno zahteva avtonomno Slovenijo in ljudsko
samoupravo. Gre torej za bodočnost, za obstoj, razvoj
in napredek slovenskega naroda. Komur je blagobit na-
roda pri srcu, kdor hoče ohraniti to, kar s ponosom
imenujemo slovenstvo, ta mora se za ohranitev sloven-
stva izjaviti pri volitvah. Če tega ne stori, je izdajca
slovenske narodnosti.

Džungla.

Roman iz afriških pragozdov.

Angleški spisal E. R. Burroughs. — Prevedel Paulus.
32

Nismo bili preveč oveseljeni, ko smo zvedeli
očetovo zgodbo.

Poznali smo ga in prepričani smo bili, da je
vsa stvar spet ena njegovih učenjaških posebnosti.
Pa na potu smo bili in nazaj nismo mogli več. —

Dne 24. 1. 1908. Kapverdiški otok. Imena ne
vem več.

Ta dan smo po dolgem iskanju našli otok, ki
bi na njem bil skrit zaklad. Krog poldne smo pri-
stali. Otok je majhen, pust in prazen. Oče se je po-
dal z dvema častnikoma in z nekaterimi mornarji
na suho.

Zvečer so se vrnili. Oče je Claytona in mene po-
klical v kabino. Obraz mu je žarel.

Povedal nam je, da so točno našli zaboj z zla-
tom in jutri da ga dvignejo.

Dne 25. 1. 1908. Kapverdiški otok.

Navsezgodaj so odveslali na suho: oče, dva čast-
nika, šest mornarjev. Dobro še vem, kako sem
drhtela od razburjenosti. Zlato —!

Kar je mornarjev ostalo na ladji, vsi so bili
tisti dan nekam čmerni. Temno so gledali, mnogo
so govorili z Barkerjem.

Popoldne je bil zaboj z zlatom na ladji in oče ga
je dal zanesti v svojo kabino.

Dne 26. 1. 1908. Usoden, strašen dan!
Nočem ponavljati dogodkov v svojem spominu.
Bi jih tudi ne mogla —. Vse je šlo tako naglo —.

Strelji so pokali, kapitan in častniki so padli,
tudi nekaj mornarjev. In nato oh —!

Tudi nas bi bili ustrelili, da ni posegel vmes
Barker, njihov vodja. Predlagal je očetu, da nas
dene na suho kje blizu obljudenih krajev ter nas
založi z vsem potrebnim za mesec dni. Do tedaj,
je pravil, pride gotovo pomoč od koderkoli.

Oče se je branil. Pa končno se je vdal, zaradi
mene, je dejal.

Koj smo odpluli. Uporniki so se bali bojnih
ladij.

Od dne 27. 1. do 1. 2. 1908.
Vihar nas je vrgel bogve kam. Štiri dni smo
izgubljeni plavali okoli in se borili z valovi.

Prvega februarja zjutraj smo zagledali suho
zemljo. Pristali smo v majhnem zalivu. Barker je
dejel, da smo na zapadnem afriškem obrežju, kje
natančno, tega sam ni mogel dognati. Pa tudi ni
imel časa.

Obrežje je gosto in bujno obraščeno. Le ozek
travnat pas loči pragozd od morja. Na travnati pla-
noti, prav blizu obali, stoji kočica, bogve kdo jo je
postavil in čemu. Nobenega živega bitja ni videti.

Mornarji so spustili čoln v morje in nekaj jih
je odplulo na obrežje. Sprli so se in pritlikavi Sna-
ke je ustrelil Barkerja.

Nato so prišli po nas. V naglici smo zmetali
nekaj reči v čoln, drugo, so dejali, pa pripeljejo
pozneje.

Šli smo h koči. Naše bivališče bi naj bila, Bog
vedi kako dolgo.

In od tedaj pa do nocoj ko to pišem, smo do-
življali dogodke, čudne, neverjetne —. Zdi se mi
kot bi sanjala —.

Kočica ki v njej stanujemo, je last nekega
Trzana, tako je povedal napis nad vrati. Neznani
lastnik se je koj tudi oglašil. Eden upornikov je
hotel zahrbtno ustreliti Claytona, — pa kakor stre-
la ga je zadela sulica. Prepričani smo, da jo je vrgel
neznanec Trzan. To je bil naš prvi dogodek.

V koči smo našli tri preperele kostenjake in
danes smo ugotovili, da so ta zadnji zemeljski
ostanki Claytona, lorda Greystoke, in njegove so-
proge Elze. Nesrečna, kruta usoda ju je vrgla na
tole pusto obrežje, prav kakor nas. In morebiti ča-
ka tudi nas enaka usoda —.

Pa še več smo doživeli.

Oče in gospod Filander sta se izgubila v gozdu.
Clayton ju je je šel iskat. In vse tri je čudovito re-
šil neki lovec, mlad človek in velik junak, močen
ko slon, gibčen ko neverica in pogumen kakor lev.

Tudi mene in Barbo je rešil gotove smrti, ko
naju je iskala levinja. Le škoda da ga nisem videla.
Baje, vsaj Clayton tako pravi, ne zna angleški. Ko
izvrši svoje junaško delo, pa izgine kakor duh v
goščavi.

Kar dva soseda torej imamo, pa nobenega še
nisem videla. Ali ni to čudovito, skrivnostno? Mo-
goče pa da sta lastnik kočice, Trzan, in mladi junak
— oba ena in ista oseba —.

Omeniti še moram, da so uporniki danes ne-
nadoma in brez slovesa odjadrili. Zaklad so seve
vzeli seboj. Nam so obljubili, da nas bodo še iz-
datno založili z živili in vsem drugim potrebnim, —

Predstojee volitve bodo tudi morale poudariti, da je ljudska volja suverena, da je ona prvi suveren v državi, ter da iz nje prihajajo vsa ustavna prava. Ljudstvo bo moralo z glasovnimi kroglicami izjaviti zahtevo: Spoštovanje ljudske volje se mora jasno v ustavi zagotoviti! Ustava se mora tudi v tej smeri jasno in temeljito spremeniti!

Predstojee volitve bodo združene z velikimi težkimi. Predvsem dela zimski čas mnogo težav ter zahteva veliko žrtv od kandidatov, agitatorjev in volilcev. Zrtvoljubje je prvo, kar je v tem času treba našemu ljudstvu. Gre za sveto slovensko stvar. Zato je treba vsakemu poedincu prinašati žrtve.

Potrebna pa je tudi neustrašenost in odločnost. Na vladi so nasilni politiki, ki bodo znali vsepovsodi uporabiti nasilne in surove elemente. Napram takim elementom mirno kri in odločnost! Našega ljudstva ne bodo prisilili, da bi s pasjo ponižnostjo poljubovalo njihovo šibo ter odevrlo njihovo korupcijo in nepoštenost. Naše ljudstvo bo šlo s prezirom mimo takih elementov ter bo slovensko pravo in slovensko poštenost branilo odločno in pogumno.

Znamenite in pomenljive so tudi besede, ki jih vsebuje proglas širšega bloka. Besede so namenjene širšemu občinstvu: vsem prijateljem narodnega sporazuma v državi. Naše pa so, odnosno bodo naše pazljive čitatelje izven mej naše države. Kulturna Evropa bo iz njih spoznala, kako se v naši državi gazijo najpriprostejša načela in najnujnejše zahteve parlamentarizma.

V našem parlamentu sta zbrana dva tabora: stranke narodnega sporazuma tvorijo eden tabor, stranke narodne mrznje, korupcije in nasilnosti pa drugi tabor. Prvi tabor predstavlja ogromno večino v parlamentu, drugi pa manjšino. Kljub temu je moral prvi tabor kapitulirati (vdati se) pred drugim. Davidovičeva vlada — vlada sporazuma, zakonitosti, reda in pobiranja korupcije — je morala dati ostavko. Morala je prenehati s svojim prečiščevanjem upravne korupcije in preganjanjem korupcionistov. Državo krmilo je vzel v roke tabor korupcije in nasilništva.

Nasilniki hočejo z nasilstvom dobiti večino pri bodočih volitvah. V to svrhu so razdelili orožje svojim pristajšem po različnih pokrajinah. Sam Pašič je letos v Bjelini govoril o krvi, s katero je treba braniti sedanjo državno ureditev.

Vse to ne sme in ne bo preplašilo ljudstva. Ljudstvo bo svoje zaupanje poklonilo samo strankam narodnega sporazuma. Samo v teh strankah ima parlamentarizem svoje zatočišče, samo te stranke bodo čuvala suverenost ljudske volje, ki je vir vseh ustavnih pravic, ter bodo preprečevale vmešavanje neodgovornih činiteljev v svobodno odločevanje narodov.

Vsa ogromna važnost predstojeeh volitev je izražena v tej vzporeditvi: zmaga bo 1. ali poštenost ali korupcija, 2. ali bratski sporazum ali medsebojna mrznja in borba, 3. ali postavnost in parlamentarizem ali pa absolutizem in nasilje.

Zmagati pa mora: poštenost, bratski sporazum, ustavnost in parlamentarizem. Zato morajo zmagati stranke bloka! Med Slovenci mora zmagati Slovenska ljudska stranka! Njena zmaga mora biti velika in sijajna!

pa seve niti zmenili se niso za nas nesrečneže! Od česa naj živimo —? Gospod Filander sicer pravi, da se nam ni treba bati gladi, ker je gozd bogat dovolj na najrazličnejših sadežih, pa ne verjamem da bi mogla shajati brez mesa. Utrujena sem. Pozno je že in spat pojdem. Jutri pa bom nadaljevala svoj dnevnik.

XVII.

Kako je Claytona in njegove ljudi našla francoska križarka.

Par tednov je minilo. Nesrečna družba izgnancev se je počasi navadila na svoj novi položaj.

Kolikor je bilo mogoče, so si udobno uredili koč. Z velikim kosom jadra so si jo razdelili v dva dela. V prednjem so stanovali moški, Porter, Filander in Clayton, tam je bila tudi kuhinja, ki jo je oskrbovala Barba. V zadnjem delu je gospodarila Ine z Barbo. Okno je bilo v zadnjem delu, v prednjo sobo je prihajala svetloba skozi vrata, ki so jih puščali odprta, kadar so bili doma.

Iz posušenega listja in trave so si napravili ležišče. Odeje so imeli seboj.

Tudi na džunglo so se polagoma navadili. Izpočetka so si upali le na rob gozda, kmalu pa so se spuščali že globlje v goščavo. Nabirali so jagode, orehe in drugo divje sadje. Divjačine seve niso streljali, ker so imeli le samokres in tudi v njem le tri naboje. Te pa so hranili za skrajno silo.

Profesor Porter je prejkoslej hodil razmišljen okoli in ni bilo dneva, da si ne bi bil zašel. Ubogi gospod Filander je shujšal do kosti in kože, toliko skrbi je imel s svojim raztresenim prijateljem, da se mu ni izgubil.

Njihovi strahi glede prehrane z mesom se niso uresničili. Vsak dan so našli že navsezgodaj svežo div-

Pravo Schicht-ovo milo z znamko „Jelen“

je najboljšo in v uporabi najcenejše milo na svetu. Pri nakupu pazite na ime „Schicht“ in na znamko „Jelen“!

Pašič-Pribičevićeva vol Ina vlad!

Pretekli teden v sredo je demokrat Timotijević vrnil kralju poverilnico za sestavo poslovne vlade, ker so radikali na povabilo za vstop v to vlado tako odgovorili, da z njimi ne bi bilo mogoče sodelovati. Kralj je namreč poveril Timotijeviću, naj sestavi tako vlado, ki bo nadaljevala dela v duhu prejšnje Davidovičeve vlade. Radikalni odgovor je temu poverilu ali mandatu v vseh glavnih točkah nasprotoval. Radikali so sicer povdarjali, da so tudi oni vedno gojili bratsko ljubezen v državi SHS, da bi tudi oni hoteli na vladi nadaljevati započeto zakonodajno delo in da bi končno hoteli zakon izvajati proti vsem enako ter da bi se s pomočjo zakona morala zavarovati državna oblast in posebej še vojska proti vsaki žalitvi ali omalovaževanju.

Kako so radikali »gojili bratsko ljubezen«, o tem ni treba govoriti, značilno je pa, da pri vsem tem, kar vedo povedati o svojem sporazumu, niti ne zmislijo na Slovence. Zakonodajno delo v parlamentu, pod katerim se v prvi vrsti razume zakon proti korupciji, invalidski zakon in zakon o poljedelskih kreditih, si radikali tudi predstavljajo čisto po svoje. Zakon proti korupciji so mislili uveljaviti samo v bodoče, da bi ostale vse že izvedene umazanosti in goljufije pokopane in korupcionisti zavarovani, zakon o invalidih in poljedelskih kreditih pa ne bi izvedli sporazumno s prizadetimi, kakor je začela to Davidovičeva vlada, ampak popolno samovoljno in iz vidika strankarske koristi. Kar se tiče zakonitosti in uporabe zakonov, je pa gotovo, da so hoteli po svoji stari navadi cele narode proglasiti za protidržavne ter preganjati vse svoje politične nasprotnike. Da bi vse to lažje izvajali, so še stavili kot pogoj in zahtevali deset najvažnejših mest v novi zvezni vladi.

Da takih pogojev Jugoslovanski, demokrati in muslimanski klub niso mogli sprejeti, je jasno in tako je bil poskus Koste Timotijevića končan. V trenutku, ko je Timotijević vrnil vladarju svojo poverilnico, sta nastali od vseh prejšnjih možnosti samo dve: Prva možnost bi bila vlada parlamentarne večine, ki bi z večino od ljudstva izvoljenih zastopnikov lahko delala v splošno korist. Druga možnost bi pa bila volilna vlada s Pašičem in Pribičevićem na čelu. Skupinam, ki v parlamentu ne morejo delati, se po drugih državah le tedaj poveri volilna vlada, če ni nobene druge skupine, ki bi lahko delala v parlamentu. To ni samo običaj, ampak pravo načelo napredno urejenih držav. Z ozirom na to načelo bi se pri nas morala pričakovati izbira in izvedba prve možnosti, to je vlade parlamentarne večine, izbiralo se je pa drugače in v sredo o polnoči smo dobili Pašič-Pribičevićevo vlado, ki bo do konca februarja izvedla volitve, do tedaj pa vladala brez parlamenta.

jačino pred vrati koč, sočno antilopo, merjasca, razne ptice, da, včasih celo lonec toplega močnika, ki ga je zanje Trzan ukradel v Mbongovi naselbini.

Trzanovo največje veselje je namreč bilo, da je mogel skrbeti za svoje »goste«. Pa kdo ve, če bi se bil toliko trudil zanje, da ni bilo med njimi belega dekleta —. Zdelo se mu je, da je njegov poklic, braniti jo in skrbeti zanje.

Pa le ponoči si je upal h koči, ko so belokožci spali. Boječ je bil in plah, prava divja žival pragozda. In vendar ga je tako zelo vleklo k belim ljudem. Posebej še bi bil nad vse rad govoril z belim dekletom, ji povedal, da je on Trzan, da on skrbi zanje in bo vedno skrbel ter da se ji ni treba ničesar bati —.

Šel bo k njim, tako je sklenil, in govoril z njimi s pomočjo črk, ki se jih je naučil iz knjig in ki so je tudi belokožci razumeli.

In nekega dne se je res osrečil. Belokožcev ni bilo doma, tako je ugotovil iz svojega opazovališča na bližnjem košatem drevesu. Skenil je, da pojde h koči in počaka nanje. To se mu je, bogvedi zakaj, zdelo najpametneje.

Clayton je tisto jutro že zgodaj odšel na grič severno od zaliva. Tam je pazil dan za dnem in čakal. Pripravil si je visok kup suhega vejčja in listja, da ga užge in z dimom da znamenje, če bi prišla kaka ladja mimo.

Profesor Porter je odkorakal po obrežju na jug, globoko zamišljen, in za njim jo je mahnil gospod Filander, neprestano ga opominjajoč, naj ne gre predaleč, da spet kje ne prideta kakemu levu na pot.

Ine in Barba pa sta šli v gozd nabirat sadje. Ze dolgo se ni nič hudega zgodilo, nobena divja žival se ni prikazala — Trzan je skrbno stražil v bližini koč — in ni ju bilo posebno strah.

Dne 27. julija je bila sestavljena Davidovičeva vlada, ki je kot prva razpolagala s pravo parlamentarne večine. Komaj je ta vlada končala najnujnejše priprave za rešitev najpotrebnejših vprašanj države, to je trajnega sporazuma, pobiranja korupcije, uvažanja zakonitosti in rednega upravnega poslovanja, je pa nastopila s 15. oktobrom kriza, ko je vlada na kraljevo željo podala svojo ostavko. Ko je kralj sprejel ostavko Davidovičeve vlade, je pa izrazil željo, naj se politika odstopivše vlade nadaljuje še na širši podlagi, ko bi se k novi vladi pritegnili tudi radikali. Da radikali pod pritiskom znanih korupcionistov niso in ne morejo biti za politiko poštenosti in zakonitosti, kakoršno si je začrtala Davidovičeva vlada parlamentarne večine, je jasno dobrim dvem tretjinam jugoslovanskih državljanov-volilcev. V Beogradu so pa le delali poskus z radikalno stranko v tej smeri in poskus je trajal od 15. oktobra pa do 5. novembra, ko je po dolgih pogajanjih radikal-ski poslanski klub podal svojo izjavo in svoje predloge, ki naravnost nasprotujejo sporazumu in drugim državnim potrebam.

Nujno važno za vse naše p istaše!

Naša skupščina v Beogradu je danes razpuščena. Dne 8. februarja 1925 bodo nove volitve. Te volitve bodo zgodovinske važnosti za našo državo. Pri teh volitvah se bo odločilo, ali je ljudstvo za sporazum, za red in mir ter poštenost v državi, ali pa je ljudstvo za nered, korupcijo in nepoštenost. Zato bodo te volitve izredne važnosti.

Naša dolžnost je, da se na te volitve prav dobro pripravimo. Zdej moramo predvsem skrbeti za to, da bodo vsi naši pristaji, ki imajo volilno pravico, vpisani v volilne imenike, in da se izbrišejo vsi tisti, ki nimajo volilne pravice.

Kdo ima volilno pravico?

Volilno pravico za narodno skupščino imajo vsi moški, ki so dne 10. novembra 1924 dovršili 21. leto, ako bivajo že pol leta v občini.

Volilne pravice nimajo:

1. Oni, ki so obsojeni na ječo.
2. Oni, ki so v konkurzu.
3. Oni, ki so pod skrbstvom ali pod kuratelo.
4. Oni, ki so obsojeni na izgubo državlanske časti.

Kdaj se mora reklamirati in kako?

Ako ima kdo volilno pravico, pa je izpuščen iz volilnega imenika, mora najpozneje do 24. novembra t. l. pri občinskem uradu reklamirati, to se pravi, zahtevati, da se ga vpiše v volilni imenik. Reklamaciji mora

V tem je prišel Trzan odnekod iz džungle, prežal nekaj časa na drevesu in se nazadnje odločil, da pojde h koči čakati.

Spustil se je na tla, premeril travnato ravnico s počasnimi koraki ter se postavil k vratom. Ali se ga bodo prestrašili —? Da bi se ga utegnili prestrašiti belodekle, ta misel ga je tako vznemirila, da bi bil skoraj opustil svoj načrt o sestanku z belokožci.

Čas je mineval, belih pa ni bilo odnikoder.

Nepotrpežljivost se ga je lotevala. Preganjal si je dolgečas z ugibanjem, kaj bi vse povedal belemu dekletu, — s pomočjo tistih znakov seve, ki se jih je naučil iz knjig, ker jezika belih ljudi ni razumel.

Povedal ji bo predvsem, da je on Trzan in da je njegova tale hiša, ki v njej stanujejo, povedal ji bo, da je on velik lovec in silen junak, da se nikogar ne boji. Da sme še nadalje stanovati v njegovi hiši, ji bo povedal, in da bo on skrbel zanje. Najboljšega sadja da ji bo nosil, najsočnejšo divjačino bo naložil zanje. —

Ali mu bo pač potem dala roko, kakor je videl, da so si podajali roke belokožci —?

Tako je premišljeval in ugibal in sanjal.

Kar udari na njegovo uho oddaljen, obupen krik. Pa še eden in spet eden.

Trzanu je šinilo o živcih kot da ga je udarila električna iskra. Mišice so se mu napele, telo se mu je nagnilo naprej, noga se je pripravila na skok.

Glas je bil Inin. V skrajni napetosti je poslušal.

Pa nobenega klica ni bilo več čuti.

Toda njegovo bistro, vajeno uho je ujelo druge glaso-ve, topot številnih, urno bežečih korakov.

Ni več poslušal. Kakor strela s titive, tako je planil po trati in izginil v gozd. —

Pa tudi drugi so čuli Inin obupni klic na pomoč — Dalje prihodnjic).